नाचिकेतं पिता दृष्ट्वा पतितं दुःखमूर्च्छितः । किं मया कृतमित्युक्त्वा निपपात महीतले ।
तस्य दुःखपरीतस्य त्वं पुत्रमनुशोचतः । व्यतीतं तदहःशेषं सा चोग्रा तत्र शर्व्वरी ।
पित्र्येणाश्रुप्रपातेन नाचिकेतः कुरूद्वह । प्रास्यन्दच्छयने कौरव्ये वृष्ट्या शस्यमिव स्रुतं । १४८५
स पर्य्यपृच्छत्तं पुत्रं चीर्णं पर्य्यागतं पुनः । दिव्यैर्गन्धैः समादिग्धं चीर्णस्वप्नमिवोत्थितं ।
अपि पुत्र जिता लोकाः शुभास्ते स्वेन कर्म्मणा । दिष्ट्या चासि पुनः प्राप्तो न हि ते मानुषं वपुः ।
प्रत्यक्षदर्शी सर्व्वस्य पित्रा पृष्टो महात्मना । स तां वार्त्तां पितुर्म्मध्ये महर्षीणां न्यवेदयत् ।
कुर्व्वन् भवच्छासनमाशु यातो ह्यहं विशालां रुचिरप्रभावां । वैवस्वतीं प्राप्य सभामपश्यं सहस्रशो योजनहेमभासं ।
दृष्ट्वैव मामभिमुखमापतन्तं देहीति स ह्यासनमादिदेश । वैवस्वतोऽर्घ्यादिभिरर्हणैश्च भवत्कृते पूजयामास मां सः । १५००
ततस्त्वहं तं शनकैरवोचं वृतः सदस्यैरभिपूज्यमानः । प्राप्तोऽस्मि ते विषयं धर्म्मराज लोकानर्हे यानहं तान् विधत्स्व ।
यमोऽब्रवीन्मा न मृतोऽसि सौम्य यमं पश्येत्याह स त्वान्तपस्वी । पिता प्रदीप्ताग्निसमानतेजान तच्छक्यमनृतं विप्र कर्त्तुं ।
दृष्टस्तेऽहं प्रतिगच्छस्व तात शोचत्यसौ तव देहस्य कर्त्ता । ददानि किञ्चापि मनःप्रणीतं प्रियातिथेस्तव कामान् वृणीष्व ।
तेनैवमुक्तस्तमहं प्रत्यवोचं प्राप्तोऽस्मि ते विषयं दुर्निवर्त्यं । इच्छाम्यहं पुण्यकृतान् समृद्धाँल्लोकान् द्रष्टुं यदि तेऽहं वरार्हः ।
यानं समारोप्य तु मां स देवो वाहैर्युक्तं सुप्रभं भानुमत्तत् । सन्दर्शयामास तदात्मलोकान् सर्व्वांस्तया पुण्यकृतां द्विजेन्द्र । १५०५
अपश्यं तत्र वेश्मानि तेजसानि महात्मनां । नानासंस्थानरूपाणि सर्व्वरत्नमयानि च ।
चन्द्रमण्डलशुभ्राणि किङ्किणीजालवन्ति च । अनेकशतभौमानि सान्तर्ज्जलचराणि च ।
वैदुर्य्यार्कप्रकाशानि रूप्यरुक्ममयाणि च । तरुणादित्यवर्णानि स्थावराणि चराणि च ।
भक्ष्यभोज्यमयाञ्छैलान् वासांसि शयनानि च । सर्व्वकामफलांश्चैव वृक्षान् भवनसंस्थितान् ।
नद्यो वोथ्यः सभा वाप्यो दीर्घिकाश्चैव सर्व्वशः । घोषवन्ति च यानानि युक्तान्यथ सहस्रशः । १५१०
क्षीरस्रवा वै सरितो गिरींश्च सर्पिस्तथा विमलञ्चापि तोयं । वैवस्वतस्यानुमतांश्च देशानदृष्टपूर्व्वान् सुबहूनपश्यं ।
सर्व्वान् दृष्ट्वा तदहं धर्म्मराजमवोचं वै प्रभविष्णुं पुराणं । क्षीरस्रवाः सर्पिषश्चैव नद्यः शश्वत्स्रोताः कस्य भोज्याः प्रदिष्टाः
यमोऽब्रवीद्विद्धि भोज्यास्त्वमेता ये दातारः साधवो गोरसानां । अन्ये लोकाः शाश्वतैर्वीतशोकैः समाकीर्णा गोप्रदाने रतानां ।
न त्वेतासां दानमात्रं प्रशस्तं पात्रं कालो गोविशेषो विधिश्च । ज्ञात्वा देयं विप्रगावान्तरं हि दुःखं ज्ञातुं पावकादित्यभूतं ।
स्वाध्यायवान् योऽतिमात्रं तपस्वी वैतानस्थो ब्राह्मणः पात्रमासां । कृच्छ्रोत्सृष्टाः पोषणाभ्यागताश्च दारैरेतैर्गोविशेषाः प्रशस्ताः । १५१५